

முனைவர் ப.சசிரேகா M.A.,M.A(Eng).,Ph.D.,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
குரு நானக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை-42.

பாடத்தலைப்பு

திருக்குறள்

திருக்குறளின் காலம்

1. மறைமலையடிகள் – திருவள்ளுவர் கி. மு.31 இல் பிறந்தார் எனக்கூறி வள்ளுவராண்டு கணக்கிடச் செய்தார்.
2. பேரா.எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை – கி.பி.7
3. மா.இராசமாணிக்கனார் – கி.மு.1
4. ஆய்வாளர்கள் - கடைச்சங்ககாலம்

வள்ளுவர் வரலாறு

1. பிறந்த ஊர் : மயிலாப்பூர்

2. பெற்றோர் :

யாளிதத்தன் (அந்தணன்)

ஆதி (புலைச்சி)

3. துணைவியார் : வாசுகி

4. வள்ளுவன் (குடிப்பெயர்)

5. அரசியல் அறிஞர், அகிம்சை, நட்பு, கல்வி, இல்லறம், பொதுமை நாட்டம் உடையவர்.

நூல் அமைப்பு

- அதிகாரம் : 133

1. அறத்துப்பால் : 38
2. பொருட்பால் : 70
3. இன்பத்துப்பால் : 25

- குறள் வெண்பா : 1330

- இயல் : 9

1.அறத்துப்பால் : பாயிரம், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல்.

2.பொருட்பால் : அரசியல், அமைச்சியல், ஒழிபியல்.

3.இன்பத்துப்பால் : களவியல், கற்பியல்

திருவள்ளுவர் சிறப்புப் பெயர்

- நாயனார்
- முதற்புலவர்
- தேவர்
- தெய்வப்புலவர்
- நான்முகன்
- மாதானுபங்கி
- பொய்யாமொழிப் புலவர்
- பெருநாவலர்
- பொய்யில் புலவர்
- செந்நாப்போதர்

திருக்குறள் சிறப்புப் பெயர்

- முப்பால்
- உத்தரவேதம்
- தெய்வநூல்
- பொய்யாமொழி
- தமிழ் மறை
- பொதுமறை

திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு

- **தொன்னையான பதிப்பு** : கி.பி.1812 இல் வெளியான “திருக்குறள் மூலபாடம்” என்னும் நூலாகும்.
- சென்னைப் பட்டினத்தில், தஞ்சை நகரம் மலையபிள்ளை குமாரன் ஞானப்பிரகாசனால் மாசத்தினசரிதை அச்சுக்கூடத்தில் பதிக்கப்பட்டது.
- **ஆங்கிலம்** : ஜி.யு.போப், வ.வே.சு.ஐயர், இராசாசி.
- **ஜெர்மன்** : டாக்டர்கிரால்
- **இலத்தீன்** : ஏரியல்
- **இந்தி** : அப்பாதீட்சிதர்

நிலையாமை

நிலையாமை

அறத்துப்பால் – துறவறவியல்

- நிலையாமை என்பது உலகியல் வாழ்வு நிலையில்லாதது என்பதைக் குறிப்பதாகும்.
- உடல், இளமை, செல்வம் போன்ற அனைத்தும் நிலையற்ற தன்மையை உடையது.
- இவ்வதிகாரத்தில் பத்துக்குறள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என்று நம்புகின்ற
அறியாமை இழிவானதாகும்.

2. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

பெரிய செல்வம் வந்து சேர்தல், கூத்தாடும் இடத்தில் கூட்டம்
சேர்வது போன்றதாகும். செல்வம் நீங்குதல் கூத்து முடிந்ததும்
கூட்டம் கலைவது போன்றதாகும்.

3. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்.

நிலையில்லாத இயல்பை உடையது செல்வம். அதனால் செல்வம் வந்தவுடன் நிலையான அறங்களைச் செய்ய வேண்டும். (தானதர்மம் செய்ய வேண்டும்).

4. நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி உயிரீரும் வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.

நாள் என்பது உயிரை அறுத்துக்கொண்டிருக்கும் வாள் ஆகும். இது வாழ்க்கையைப்பற்றி ஆராய்ந்து உணர்ந்த அறிஞர்களுக்குத் தெரியும்.

5. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

நாவை அடைத்து விக்கல் வருவதற்கு முன் (இறப்பு
நெருங்குவதற்கு முன் அல்லது உயிர் பிரியும் முன்) நல்ல
அறச்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

6. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

நேற்று இருந்த ஒருவன் இன்று இல்லை என்று சொல்லும்படி,
நிலையாமையாகிய பெருமையை உடையது இவ்வுலகம்.

7. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப கோடியும் அல்ல பல.

அடுத்த நொடியில் நாம் உயிரோடு இருப்போமா என்பதை அறியாதவர்கள், தன் மனதில் கோடிக்கணக்கான ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

8. குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.

தான் தங்கியிருந்த கூட்டைவிட்டு பறவையானது தனித்து பறந்து செல்வதைப்போன்றது, நம் உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவாகும்.

9. உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

இறப்பு என்பது உறக்கம் வருவது போன்றதாகும். பிறப்பு என்பது உறக்கத்தில் இருந்து கண்விழிப்பது போன்றதாகும்.

10. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

உயிரானது உடம்புக்குள் குடியிருக்கும். பின் அந்த உடலை விட்டு நீங்கிவிடும். உயிர் தங்கியிருக்கும் இந்த உடலானது நிலையில்லாத தன்மையை உடையதாகும்.

மருந்து

மருந்து

பொருட்பால் – நட்பியல்

- மருந்து என்பது ஒருவருடைய உள்ளத்தில் உள்ள நோயினையும், உடலில் உள்ள நோயினையும் தீர்க்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.
- இவ்வதிகாரத்தில் பத்துக்குறள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

மருத்துவ நூல் வல்லவர்கள் வாதம், பித்தம், கபம் என்ற
மூன்றும் உடம்புக்கு ஏற்ற அளவில் இல்லாமல் மிகுந்தாலும்,
குறைந்தாலும் நோய் வரும் என்கின்றனர்.

2. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்.

முன்வேளை உண்ட உணவின் செரித்த தன்மையை அறிந்து,
பின்வேளை உணவை அளவாக உண்டால், அவ்வுடம்புக்கு மருந்து
என்ற ஒன்று வேண்டியதில்லை.

3. அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு.

முன்வேளை உண்ட உணவின் செரித்த தன்மையை அறிந்து,
பின்வேளை உணவை அளவாக உண்ண வேண்டும். அதுதான்
நீண்ட நாள் வாழ்வதற்குரிய வழியாகும்.

4. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

முன்வேளை உண்ட உணவு செரித்ததை அறிந்து, பின்வேளை
உடலுக்கு ஏற்ற உணவை, நன்கு பசித்த பிறகு உண்ண வேண்டும்.

5. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.

உடம்பிற்கு ஒவ்வாத உணவை நீக்கிவிட்டு உடம்பிற்கு ஏற்ற
உணவை அளவோடு உண்டால், நோயினால் ஏற்படக்கூடிய துன்பம்
அந்த உடலுக்கு இல்லை.

6.இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்.

அளவறிந்து குறைவாக உண்பவனிடத்தில் இன்பம் நிலைத்து
நிற்கும். மிக அதிகமாக உண்பவனிடத்தில் நோய் நீங்காமல் நிற்கும்.

7. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் நோயள வின்றிப் படும்.

பசித்தீயின் அளவிற்கு ஏற்ப உண்ணாமல் மிகுதியாக
உண்டால், நோய்கள் அளவில்லாமல் மிகுதியாகப் பெருகும்.

8. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

என்ன நோய்? அந்நோய் வருவதற்கான காரணம் என்ன?
அந்நோயினை குணப்படுத்துவதற்கான வழி யாது? என்று
ஆராய்ந்து, உடலுக்குப் பொருந்தும்படியான சிகிச்சையைச் செய்ய
வேண்டும்.

9. உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

நோயாளியின் நிலை, நோயின் அளவு, மருந்து கொடுக்கும்
காலம் போன்றவற்றை ஆராய்ந்து மருத்துவம் கற்றவர்
மருத்துவம் செய்ய வேண்டும்.

10. உற்றான் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.

நோயாளி, நோயைத்தீர்க்கும் மருத்துவர், நோயைத் தீர்க்கும்
மருந்து, அம்மருந்தை அருகிலிருந்து கொடுப்பவர் என்ற
நான்கு பகுதியை உடையது மருத்துவ முறையாகும்.

புலவி நுணுக்கம்

புலவி நுணுக்கம்

இன்பத்துப்பால் - கற்பியல்

- தலைவனிடம் தவறில்லை என்றாலும், தன் காதல் மிகுதியால் பொய்யான உறவைக் கற்பனை செய்துகொண்டு தலைவனோடு ஊடுதல் ஆகும்.
- புலவி உண்டாவதற்குக் காட்டப்படும் நுட்பமான காரணம் புலவி நுணுக்கம் ஆகும்.
- இவ்வதிகாரத்தில் பத்துக்குறள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

பெண் தன்மை உடையவர் எல்லாரும் தமது கண்களால்
உன்னை அனுபவிப்பர். அதனால் பரத்தையரோடு சேர்ந்த உன்
மார்பை நான் சேரமாட்டேன்.

2. ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.

நான் தலைவனோடு பேசாமல் ஊடல் கொண்டிருந்த பொழுது
அவர் தும்மினார். நான் ஊடலை விட்டுவிட்டு 'நீடு வாழ்க' என்று
வாழ்த்துவேன் என்பதையறிந்து தும்மினார்.

3. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று.

நான் கிளைகளில் மலர்ந்த மலரைச் சூடினாலும், 'நீர் விரும்பும் ஒருத்திக்கு இதனைக் காட்டுவதற்காக சூடியுள்ளீர்' என்று கூறிக் கோபம்கொள்வாள்.

4. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள் யாரினும் யாரினும் என்று.

நான் எல்லோரையும் விட உன்னை அதிகமாக காதலிக்கிறேன் என்று சொன்ன போது, 'யாரைவிட யாரைவிட உன்னை காதலிக்கிறாய்? என்று சொல்லி தலைவி என்மீது கோபம் கொண்டாள்.

5. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக் கண்டுநிறை நீர்கொண் டனள்.

நான், 'இப்பிறவியில் உன்னை பிரிய மாட்டேன்' என்று சொன்னபோது,
'மறுபிறப்பிலே பிரிவேனோ' என்று கருதி கண் நிறைய நீர் கொண்டாள்.

6. உள்ளினைன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

நான் 'உன்னை நினைத்தேன்' என்று கூறினேன். அதற்கு தலைவி,
'என்னை நினைப்பதற்கு முன் மறந்தீரோ?' என்று சொல்லி என்னை
தழுவாது என் மீது ஊடல் கொண்டாள்.

7. வழுத்தினாள் தும்மினேன் ஆக அழித்தழுதாள் யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.

நான் தும்மினேன். என்னை உடனே, 'நூறாண்டு வாழ்க'வென வாழ்த்தினாள். பின்னர், 'யார் நினைத்ததால் நீங்கள் தும்மினீர்?' என்று கேட்டு அழுதாள்.

8. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமருள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று.

நான் தும்மலை அடக்கியபோது, 'உமக்கு வேண்டியவர் உன்னை நினைப்பதை எனக்கு தெரியக்கூடாது என்பதற்காக தும்மலை அடக்கி மறைக்கின்றீரோ?' என்று சொல்லி அழுகின்றாள்.

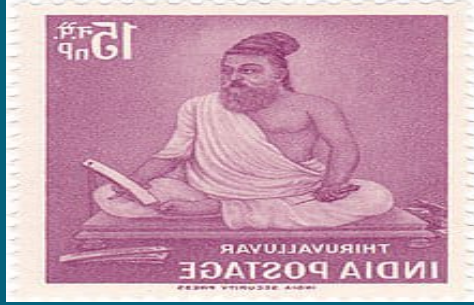
9. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று.

நான் தலைவியிடம் பணிந்து ஊடலை தீர்த்து அவளை மகிழ்வித்தேன். உடனே தலைவி, 'நீங்கள் இவ்வாறுதான் மற்ற பெண்களிடம் நடந்து கொள்வீரோ' என்று கோபம் கொண்டாள்.

10.நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர் யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று.

அவளுடைய அழகை நினைத்து, அவளையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், 'யாருடன் என்னை ஒப்பிட்டு உற்றுப் பார்க்கின்றீர்' என்று கோபம் கொள்கிறாள்.

திருவள்ளுவர் உருவப்படம்

1960 இல் வெளியான அஞ்சல் தலை

வரைந்தவர் : ஓவியர் வேணுகோபால் சர்மா

பொருள் உதவி : இராமச்செல்வன்

நூல் பற்றிய சில செய்திகள்

1. திருக்குறளில் 'தமிழ்' என்ற சொல் இல்லை.
2. முதன் முதலில் அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு – 1812
3. முதல் பெயர் – முப்பால்
4. அகரத்தில் தொடங்கி னகரத்தில் முடிகிறது.
5. இருமலர் – அனிச்சம், குவளை
6. முதல் உரை – மணக்குடவர்
7. முதலில் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு – ஜி.யு.போப்

இங்ஙனம்

முனைவர் ப.சசிரேகா M.A.,M.A.,Ph.D.,